Dosarul nr. 5r-4193/2024
4-24126573-12-5r-07112024

**H O T Ă R Â R E**
În numele Legii

26 septembrie 2025 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintele ședinței,
Judecătorul Denis Guzun
Grefier Dorin Ialovoi
Cu participarea:
Agentului constatator Roman Andreea
În lipsa:
Petiționarului *****

examinând în ședință publică, în limba de stat, contestația depusă de către *****, IDNP: *****, împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție nr. DCT03 829605 din 30.09.2024 și a deciziei de sancționare din 30.09.2024 prin care i-a fost aplicată o amendă în mărime de 16 unități convenționale, în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional,

**c o n s t a t ă :**

La 30.09.2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, ofițer superior al Secției monitorizare și documentare trafic rutier, Efros Maxim, a întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție nr. DCT03 829605 din 30.09.2024 și a deciziei de sancționare din 30.09.2024 prin care i-a fost aplicată o amendă în mărime de 16 unități convenționale, în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional.

Procesul - verbal cu privire la contravenție nr. DCT03 829605 din 30.09.2024 și a decizia de sancționare din 30.09.2024 a fost semnat de către agentul constatator în lipsa petiționarului ***** și expediate la adresa de domiciliu a acestuia prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție.

La data de 17.10.2024 petiționarul ***** a recepționat procesul-verbal, avizul de recepție fiind atașat la materialele cauzei. (f.d.14)

La 30.10.2024, ***** a depus contestație împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție nr. DCT03 829605 din 30.09.2024 și a deciziei de sancționare din 30.09.2024 prin care i-a fost aplicată o amendă în mărime de 16 unități convenționale, în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional, solicitând anularea acestora.

În motivarea contestației ultimul a menționat că potrivit procesului-verbal în cauză, fapta a fost săvârșită la data de 30.09.2023, ora 21.45, cu mijlocul de transport marca/model Renault Megane, număr de înmatriculare EQG925, iar locul săvârșirii, potrivit mențiunilor din procesul-verbal fiind Ungheni (Romanovca), pe traseul R1 Chișinău-Ungheni-Sculeni-Frontiera cu România (Km.80, m.500).

Considerând aberante învinuirile agentului constatator Efros Maxim, ***** nu a participat la întocmirea procesului-verbal, cu atât mai mult susține ultimul că nu a fost stabilită identitatea persoanei care, de fapt, a condus mijlocul de transport la data de 30.09.2023.

În acest sens, ***** a menționat că agentul constatator Efros Maxim, de fapt a întocmit procesul-verbal, neștiind identitatea conducătorului auto care de fapt a condus mijlocul de transport în ziua respectivă. Or, la materialele cauzei contravenționale nu se atestă declarația proprietarului sau a posesorului vehiculului, cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției, în condițiile art.443/1 din Codul Contravențional.

Petiționarul susține că potrivit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr DCT03 829605 din 30.09.2024 ***** este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) din Codul Contravențional al RM (rubrica nr.6 din proces-verbal) iar în conformitate cu prevederile art.7 din Codul Contravențional al RM, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa cu respectarea normelor prezentului cod.

În acest context petiționarul reține că din materialei cauzei se atestă că nu există nici o probă ce ar dovedi vinovăția lui ***** în comiterea contravenției incriminate or agentul constatator nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă şi utilă în susținerea învinuirii aduse.

În continuare petiționarul susține că contestația depusă se bazează pe prevederile art. 375 alin.(3) al Codului Contravențional, *concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu poate fi întemeiate pe presupuneri*. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

De asemenea, conform prevederilor art.441 alin.(1) lit. a) al Codului Contravențional al RM, procesul contravențional pornit încetează dacă: nu există faptul contravenției.

Reieșind din considerentul că, la materialele dosarului nu există nici o probă care ar dovedi existența faptei contravenționale şi ar proba vinovăția în comiterea acesteia de către *****, ultimul consideră că agentul constatator a luat o decizie neîntemeiată şi arbitrară, fapt ce constituie temei de încetare a procesului contravențional în privința acestuia.

În ședința de judecată contravenientul, ***** nu s-a prezentat, deși fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei prin informația plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei Chişinău: https://ic.instante.iustice.md/ro/agenda-sedintelor, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a depus o careva cerere de amînare a şedinţei, astfel, fiind pusă în discuţie posibilitatea examinării cauzei nominalizate în lipsa părţii absente, ţinînd cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 382 Cod contravenţional privind citarea participanţilor la proces, instanţa a considerat neprezenţa acestuia nemotivată, conform art. 455 alin. (2) Cod contravenţional a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată agentul constatator Roman Andreea a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată.

*Analizând contestația şi verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.*

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de*

*acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8)*.

Termenul de depunere a contestației a fost respectat.

În ședința de judecată s-a constatat că procesul - verbal cu privire la contravenție nr. DCT03 829605 din 30.09.2024 și decizia de sancționare din 30.09.2024 au fost semnate de către agentul constatator în lipsa petiționarului ***** or la rubrica nr. 20 din procesul-verbal instanța constată lipsa semnăturii acestuia.

Ulterior, procesul - verbal cu privire la contravenție nr. DCT03 829605 din 30.09.2024 și decizia de sancționare din 30.09.2024 au expediate la adresa de domiciliu a petiționarului prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție.(f.d.14)

La data de 17.10.2024 petiționarul ***** a recepționat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. DCT03 829605 din 30.09.2024 și decizia de sancționare din 30.09.2024, avizul de recepție fiind atașat la materialele cauzei. (f.d.14)

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravențională*.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui*.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Instanța reține că, în legislația Republicii Moldova, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cauzele *Zilibergerg împotriva Moldove*i (§ 35, din 01 februarie 2005), *Anghel împotriva*

*României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-și probeze nevinovăția.

Totodată, instanța reiterează faptul că prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza *Anghel contra României* din 04 octombrie 2007), cauză în care Curtea, prin hotărârea din 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanța în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală", a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească și pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. DCT03 829605 din 30.09.2024 și decizia de sancționare din 30.09.2024.

***Sub aspectul legalității procesului-verbal*** cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare au fost întocmite și perfectate în lipsa făptuitorului/petiționarului *****, nefiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, fapt confirmat prin lipsa semnăturii în rubrica nr. 19 din procesul-verbal cu privire la contravenție și rubrica nr. 12.

***Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție***, instanţa a stabilit că din cele invocate de petiționar, ultimul nu este de acord cu întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din motivul că agentul constatator nu a identificat cine a fost la volan automobilului la data de 30.09.2023, ora 21:45.

În acest context, instanța reține că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al

Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Astfel, instanța remarcă că petiționarul ***** a fost sancționat în temeiul art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție *depășirea maximelor de viteză a vehiculelor pe drumurile publice.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în contextul acuzației aduse și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probe:

*- scrisoare de însoțire (f.d. 2);*

*- contestația asupra procesului – verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare (f.d. 5-9);*

*- procesul-verbal cu privire la contravenție nr DCT03 829605 din 30.09.2024* și a deciziei de sancționare din 30.09.2024 *(f.d. 11);*

*- solicitare privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului la momentul săvârșirii contravenției (f.d. 12);*

*- aviz poștal (f.d. 13-14);*

*- planșă fotografică din 30.09.2023, unde este fixat vehiculul de model Renault Megane, număr de înmatriculare EQG925 (f.d. 15);*

*-Certificat al Ministerului Economiei al Republicii Moldova Laboratorul de verificări metrologice (f.d. 16);*

*- Cazier contravențional a cet. *****, în perioada de timp 04.05.2024-04.11.2024 (f.d. 17);*

- La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care *se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul*, iar dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Potrivit contestației depuse petiționarul susține că fără a fi identificată persoana care se afla la volanul automobilului a fost întocmi procesul-verbal. În acest sens instanța reține că potrivit prevederilor art. $443^1$ alin. (1) din Codul contravețional în cazul autosesizării privind săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 236, 238 și art. 240 alin. (2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcționează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false. Solicitarea este

expediată prin poștă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării și confirmarea primirii acesteia.(2) După recepționarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declarație cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției constatate în condițiile alin. (1), care va conține: a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact și semnătura proprietarului vehiculului; b) numele, prenumele, domiciliul și datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârșită contravenția; c) după caz, alte informații relevante.

Conform rigorilor prevăzute la norma legală nominalizată, urmare a faptului autosesizării, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, ofițer superior al Secției monitorizare și documentare trafic rutier, Efros Maxim, constatată printr-un mijloc tehnic, la caz este vorba despre o *planșă fotografică din 30.09.2023, unde este fixat vehiculul de model „Renault Megane" cu n.î. EQG925 (f. d.15),* ultima era obligată ca până la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. DCT03 829605 din 30.09.2024 și decizia de sancționare din 30.09.2024 să identifice persoana care se afla la volanul automobilului de model *„Renault Megane" cu n.î. EQG925* la data de 30.09.2023.

Pentru asemenea situații legiuitorul și a prevăzut o asemenea procedură, or potrivit normei aplicabile la caz cînd agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false. Solicitarea este expediată prin poștă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire.

Potrivit materialelor anexate la cauza contravențională instanța constată că avizul de recepție anexat de către agentul constator (f.d.14) face dovada că petiționarul ***** a recepționat la data de17.10.2024 doar procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. DCT03 829605 din 30.09.2024 și decizia de sancționare din 30.09.2024 or pe cotorul prezentat de către agentul constatator la rubrica *,,se completează de către expeditor,,* se regăsește inscripția *,, DCT03 829605 din 30.09.2024 ,,*.

În continuare, instanța de judecată atestă că la materialele cauzei contravenționale nu a identificat alte probe care ar confirma că petiționarul se afla la volanul automobilului sau probe care fac dovada respectării procedurii prealabile de identificare a conducătorului automobilului de *model „Renault Megane" cu n.î. EQG925*.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional și $443^1$ alin. (1) din Codul contravețional rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. *DCT03 829605 din 30.09.2024* , nu face dovada certă cu privire la situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că în scopul învinuirii aduse, agentul constatator nu a prezentat probe incontestabile cu privire la cele constatate, îndeosebi în situația în care petiționarul a prezentat o versiune contrară.

În aceste condiții, instanța constată că agentul constatator, *a priori* urma să acumuleze probe suplimentare în vederea stabilirii adevărului şi a combate versiunea înaintată de făptuitor, or în condițiile versiunii contrare din apărare, instanța va acorda o valență anume principiului *in*

*dubio pro reo*, care acționează exclusiv în interesul acuzatului, dacă nu se atestă prezenta unor alte probe pertinente.

În subsidiar, instanța mai notează că contravenția incriminată, reieșind din trăsăturile specifice ale modalității de comitere, a fost susceptibilă şi necesară de a fi probată prin alte informații suplimentare, care nu au fost acumulate de agentul constatator, fiind în mod obligatoriu necesar administrarea unor probe suplimentare, or contravenția prevăzută la art. 236 alin. (1) din Codul contravențional face parte din categoria celor din circulația rutieră, care a fost fixată cu ajutorul mijloacelor tehnice speciale de constatare, iar în acest sens, instanța constată dubii rezonabile privind existenta vinovăției făptuitorului în comiterea contravenției, privind persoana care se afla la volanul automobilului, dubii care se vor interpreta exclusiv în interesul petiționarului *****.

Aşadar, în măsură în care procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. DCT03 829605 din 30.09.2024, nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) din Codul contravențional în coroborare cu 443[1] alin. (1) din Codul contravețional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, fără respectarea procedurii prealabile, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenției, impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare *(Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, 20 martie 2001, par. 16) şi în contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului.

Respectiv, instanța nu poate fi de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu privire la contravenție cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea că atunci când *de facto* este posibilă acumularea unui *„probatoriu”* în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația şi posibilitatea de a-l acumula, fapt ce nu a fost realizat în acest proces contravențional.

În acest context, instanța consideră că agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, ofițer superior al Secției monitorizare și documentare trafic rutier, Efros Maxim a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri şi alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului sau proba testimonială ce ar dovedi cele stabilite de ultima.

Prin urmare, la caz operează art. 375 alin. (3) al Codului contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo”*, ceea ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar agentul constatator nu a obținut alte probe în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție contestat, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

Prin urmare, instanţa reiterează că agentul constatator, pe lângă lipsa unei argumentări şi a probelor în susținerea acuzării sale, coroborat cu dezacordul vehement al petiționarului, a mai înaintat şi o acuzația care nu corespunde rigorilor unor informații *„detaliate”*, ce încalcă evident dreptul la apărare, prin prisma art. 6 § 3 lit. b) din Convenție, formulând şi în imaginea unui

observator obiectiv, la caz a instanței o stare de incertitudine privind modul, locul şi timpul comiterii faptei incriminate.

De asemenea, conform prevederilor art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată existența unui temei din cele prevăzute la articolul 441, instanța încetează procesul contravențional.

Subsecvent, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției.

Raportat la cele arătate în cauză și având în vedere prezumția de nevinovăție de care se bucură persoana acuzată, potrivit legislației naționale și internaționale, prezumție care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, raportând la circumstanțele cauzei, instanța va admite contestația lui ***** şi va dispune încetarea procesului contravențional, din motivul că nu există fapta contravenției.

În baza celor expuse și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), $443^{1}$ alin. (1), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

**HOTĂRĂŞTE:**

Se admite contestația depusă de ***** împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. DCT03 829605 din 30.09.2024, întocmită de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, ofițer superior al Secției monitorizare și documentare trafic rutier, Efros Maxim, pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional.

Se anulează decizia de sancționare expusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr DCT03 829605 din 30.09.2024, pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, prin care ***** a fost sancționat cu amendă în cuantum de 16 (șaisprezece) unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 800 (opt sute cincizeci) lei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui *****, pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Preşedintele şedinţei,**
**judecător** **Denis Guzun**